707/04

Den 4. oktober 2004 blev i sag nr. 62.612:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxx xx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

k e n d e l s e:

Forsikringstageren, der er født i 1969 og har forsikring mod tab af erhvervsevne i Danica Pension, påstår ved sin advokat selskabet pligtig til at udbetale forsikringsdækning og bevilge præmiefritagelse efter den 1/9 2002 samt betale de advokatomkostninger på 7.500 kr., som klageren har haft i forbindelse med sagen.

Selskabet har med virkning fra 1/9 2002 stoppet præmiefritagelsen og udbetalingen under henvisning til, at klageren på dette tidspunkt påbegyndte en revalidering, og at selskabet har vurderet, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat til halvdelen eller derunder. Advokatomkostningerne har selskabet afvist at betale, idet det er selskabets opfattelse, at sagen ikke har nødvendiggjort juridisk bistand, hvorfor udgifterne til advokaten ikke har været rimelige og nødvendige.

Det fremgår af sagen, at klageren den 8/10 2001 ansøgte om udbetaling og præmiefritagelse ved tab af erhvervsevne, idet han siden den 12/2 2001 havde været sygemeldt på grund af en diskusprolaps. Klageren var uddannet bygningssnedker, men da han ikke måtte udføre hårdt fysisk arbejde, påbegyndte han pr. 1/9 2001 en revalidering som bygningskonstruktør. Af den vedlagte lægeattest fremgår det, at han i maj 2001 var blevet opereret for diskusprolapsen.

Efter modtagelsen af anmeldelsen meddelte selskabet i skrivelse af 16/10 2001, at det havde anmodet klagerens kommune om supplerende oplysninger om revalideringen. Samtidig oplyste selskabet, at han ikke var berettiget til udbetaling og præmiefritagelse under revalideringen.

I skrivelse af 22/11 2001 meddelte selskabet, at det ønskede klageren speciallægeundersøgt, og at det - indtil undersøgelsen havde fundet sted - ville yde præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne i relation til hans erhverv som bygningssnedker.

Af speciallægeerklæringen af 12/1 2002 udarbejdet af en speciallæge i neurokirurgi fremgår det, at det ikke skønnes realistisk, at klageren kan vende tilbage som bygningssnedker, men at der er realistisk mulighed for hel tilbagevenden til arbejdsmarkedet, hvis arbejdet ikke indebærer betydende rygbelastende arbejde, og at revalideringsforsøget med uddannelse til bygningskonstruktør i den sammenhæng må anses for relevant, idet dette arbejde ikke er forbundet med betydende rygbelastende arbejde.

Efter modtagelsen af speciallægeerklæringen meddelte selskabet i skrivelse af 31/7 2002, at det havde vurderet, at klagerens generelle erhvervsevne ikke var nedsat til halvdelen eller derunder, hvorfor han pr. 1/9 2002 ikke længere havde ret til præmiefritagelse og udbetaling af ydelse.

I skrivelse af 13/8 2002 til selskabet gjorde klagerens advokat gældende, at uddannelsen som bygningskonstruktør var en forudsætning for, at klageren kunne få arbejde, der ikke var rygbelastende, og at der derfor var tale om, at han havde et erhvervsevnetab, indtil uddannelsen var færdiggjort.

Heroverfor fastholdt selskabet i skrivelse af 6/9 2002, at klagerens erhvervsevne ikke var nedsat i dækningsberettigende grad.

I skrivelse af 5/9 2003 gjorde klagerens advokat gældende, at selskabets afgørelse var truffet på et forkert grundlag. Advokaten henviste til, at selskabet havde begrundet afslaget med, at klagerens tilstand ikke forhindrede ham i at passe et arbejde, der ikke var

rygbelastende, og at dette var i strid med forsikringsbetingelsernes § 4, stk. 2, hvoraf fremgår, at der ved midlertidigt erhvervsevnetab forstås, at forsikrede alene kan passe sit arbejde i et omfang svarende til halvdelen eller derunder. Advokaten henviste til, at klageren er uddannet bygningssnedker og har arbejdet i en entreprenørvirksomhed, hvilket er en branche med udelukkende rygbelastende arbejde.

I skrivelse af 26/9 2003 fastholdt selskabet, at sagen skulle behandles efter forsikringsbetingelsernes § 4, stk. 3, om længerevarende tab af erhvervsevne, idet der var tale om en varig reduktion af erhvervsevnen.

Klagerens advokat er utilfreds med selskabets afgørelse og har i skrivelse af 16/12 2003 til nævnet gjort gældende, at klageren er berettiget til præmiefritagelse og udbetaling efter reglerne om midlertidig tab af erhvervsevne, og at der efter de gældende forsikringsbetingelser kan ske udbetaling ved tab af erhvervsevne under revalidering. Advokaten henviser bl.a. til, at selskabet allerede ved modtagelse af klagerens ansøgning om udbetaling og præmiefritagelse ved tab af erhvervsevne blev gjort bekendt med, at han var påbegyndt revalidering og således modtog revalideringsydelse. Til støtte for påstanden om betaling af advokatomkostninger anfører advokaten, at sagen er en juridisk diskussion om, hvilke paragraffer i forsikringsbetingelserne den mulige udbetaling skal behandles efter, og at dette er af yderst kompliceret beskaffenhed, som nødvendiggør juridisk bistand.

Selskabet har i skrivelse af 9/1 2004 til nævnet redegjort for afslaget på yderligere udbetaling således:

> "Det fremgår af forsikringsbetingelsenes § 4 stk. 2, at vurderingen ved midlertidig tab af erhvervsevne sker i et begrænset tidsrum. Som oplyst i vores brev af den 26. november 2003 er det begrænsede tidsrum ifølge forsikringsbetingelserne i praksis *maksimalt* 18 måneder. I B.N.s [klagerens] tilfælde står det efter sygemeldingen i 2001 hurtigt klart, at tilbagevenden til det rygbelastende erhverv som bygningssnedker er urealistisk. Kommunen planlægger derfor revalidering. Det er derefter ikke længere erhvervsevnen som bygningssnedker, der er afgørende for, om B.N. fortsat er berettiget til udbetaling ved tab af erhvervsevne.

Det fremgår direkte af forsikringsbetingelserne, at B.N. ikke har ret til udbetaling ved tab af erhvervsevne eller præmiefritagelse under omskoling. Danica Pension vurderer dog i hvert enkelt tilfælde, om vi pr. kulance (det vil sige udover forsikringens normale dækningsomfang) kan støtte i en rimelig og relevant omskolingsperiode.

Selv om B.N. er startet revalidering vælger vi i dette konkrete tilfælde at forlænge udbetalingen ved tab af erhvervsevne. Vi træffer denne beslutning, da vi ikke har tilstrækkelige oplysninger til at kunne vurdere den generelle erhvervsevne, og dermed om vi eventuelt pr. kulance kunne støtte B.N. økonomisk under revalideringen.

…

Forlængelsen af udbetalingen ændrer ikke på forsikringsbetingelserne og det faktum, at B.N. ikke har ret til udbetaling under omskoling."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Stk. 2. Midlertidig tab af erhvervsevne.**

Ved midlertidig tab af erhvervsevne forstås, at forsikrede alene kan passe sit arbejde i et omfang svarende til 1/2 eller mindre. Hvis forsikrede kan passe sit arbejde i større omfang end 1/2, anses erhvervsevnen ikke for nedsat.

Udbetaling ved midlertidig tab af erhvervsevne sker for et begrænset tidsrum.

…

Når Danske Liv & Pension efter reglerne om længerevarende tab af erhvervsevne har vurderet, at forsikrede længerevarende har mistet erhvervsevnen, ophører forsikredes ret til udbetaling ved midlertidig tab af erhvervsevne.

Stk. 3. Længerevarende tab af erhvervsevne.

Bliver forsikrede ved med at være sygemeldt, og har forsikredes sygdomstilstand stabiliseret sig i sådant omfang, at hans fremtidige erhvervsevne kan vurderes, foretages en vurdering af, om forsikredes erhvervsevne, længerevarende er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2 og 1/3. Denne vurdering foretages under alle omstændigheder senest 18 måneder efter 1. sygedag, eller ved ulykkestilfælde 18 måneder efter skadedagen. Danske Liv & Pension kan for et begrænset tidsrum en eller flere gange udskyde vurderingen af det længerevarende erhvervsevnetab.

Sålænge udskydelsen varer, sker der udbetaling efter reglerne om midlertidig tab af erhvervsevne.

Forsikredes erhvervsevne anses for længerevarende at være nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2 og 1/3, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3, respektive 1/2 - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – af hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder.

Ved vurderingen af forsikredes tab af erhvervsevne foretages et skøn over, om forsikrede må anses for egnet til omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til og i tilfælde af omskoling må forventes at blive i stand til at opretholde den førnævnte indtjening, anses hans erhvervsevne ikke for nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2 og 1/3.

Der tages ikke hensyn til, om forsikrede på grundlag af situationen på arbejdsmarkedet er eller efter omskoling vil blive i stand til at få arbejde svarende til sin uddannelse.

Hvis det vurderes, at forsikrede ikke har mistet sin erhvervsevne i den forstand, der nævnes ovenfor, er forsikrede ikke længere berettiget til at modtage ydelser efter reglerne om midlertidig tab af erhvervsevne."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder det efter de lægelige oplysninger i sagen ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 50 %. Med henvisning til de gældende forsikringsbetingelser kan nævnet derfor ikke kritisere, at selskabet har afslået at yde dækning efter den 1/9 2002 som sket.

Herefter, og da sagen heller ikke efter nævnets opfattelse har nødvendiggjort advokatbistand, finder nævnet ikke at kunne pålægge selskabet at betale advokatomkostninger, hvorfor

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand